

15. mar. 1846

FAKTA

Dato:

15. mar. 1846

Sidetæl:

Dagbog F, side 167-168

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19997

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
185-187; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 409-410

TRANSSKRIFTION

Neapel 15 Mrz.

Idag reed vi, Raffenberg¹ og jeg, paa Æsler til Camaldoli; Fruen maatte blive udenfor, mens vi to gik ind i Klosterhaven og saa den deilige Udsigt, der for mig dog kun var: et smukt Exemplar af den store Mængde "skjønne Udsigter", man Tid efter anden bliver halet til; for Maleren har disse saare Lidt at betyde. •168• Dog var det her deiligt at see de smukke Conturer, som dannes af Ischia, Procida, Monte Procida, Cap Mycene, Bajæbugten og den lille Ø Nicias. Til den anden Side laa Neapel og Vesuv, hvis jevnt nedskraanende Sider dog bleve lidt monotone; overhovedet er det især Toppen af Vesuv som jeg holder af, men den staaer ogsaa over alt, hvad jeg af Bjerge har seet, jeg troer endog over Mamellerne. Høist eiendommeligt var det at føres ind i et Værelse med Forfriskninger, for hvis Nydelse man Intet vilde modtage, og høre: at Munkene viiste en saadan Gæstfrihed, at man kan spise hos dem, overnatte hos dem i nette Gæsteværelser, Alt uden Godtgjørelse. Vi lagde to Carliner i Blokken for de Fattige i Kirken og skiltes fra vor smukke, aldrende, sagtmødige, hvidtklædte Camaldolensermunk, idet han rakte os Haanden og ønskede: vi maatte sees i Himlen! et Ønske, der vel var et Brudd paa hans Rettroenhed, vi vare jo Kjættene.

– Neapel er smuk, mere end jeg havde ventet, men ellers uhyggelig, støiende, jeg iler med at see, hvad jeg vil, og saa komme til Florenz. Her faaer jeg neppe en eneste Tegning.

¹ Etatsråd Michael Kiaer Raffenberg (1802-1881) og hans hustru Sophie Frederikke Raffenberg, f. Hagerup (1806-1889).

Neapel 13 Mrg 46.

Of endelig naades vi de hertil, blev prollende af Dagenes betjente, Fachiner o. s. v. men det var ikke det. Neapel er hand. forestilt mig, thi Storm og Volds gjorde det næsten uindholdeligt med ved Gالفew, og der man man dog være, hvor man nær til det vidunderlig skønne Bjerg mod Flammen over sit Klove og Ild i sit Hjerte. — I dag har vi set de skønne Mo-saiken og Frescon: Museset og naturt: Cato leger dem, der meest glæde os mig; men der mangede flere, hvoriblandt:

En grundelig Figur med en Jerns.

— Hermapteradit

Orest og Pylades

Bacchus og den rørende Ariadne.

Neapel 14 Mrg 46

Vesuvius er hver Aften som en Glad ved Solnedgang, en Pragt, og ikke har drømt om — og Carado Born lege med Apelsiner, som her er med smaa steen.

Neapel 15 Mrg.

I dag seer vi, Napfens berg og vi, paa Asken til Camaldoli; Fornev maatte blive udsat, mens vi to gik ind i Klostet, havde vi saae den skønne Ud-sigt, der for mig dog kom var: et smukt Exemplar af den store Mængde „skønne Ud-sigter“, man Tid efter anden bliver kaldt til; for Maleren har den saare Lyst at betyde.

Jeg var det her d'eligst at see de smukke Canturer
 som dannes af Ischia, Procida, Monte Procida,
 Cap Mycene, Bajohugten og den lille Ø Nisitar.
 Til den anden Side laar Neapel og Vesuv, hvis
 jeet jeet nedskraanende Side jeg bleve lidt
 monotone; overhovedet er det især Toppen
 af Vesuv som jeg holder af, men den staaer og
 saa over alt, hvad jeg af Bjerge har set, jeg traer
 endog over Mamellerne. Altså er endemulig
 var det at fores ind i et Værelse med Fjofrisk
 minger, for hvis Nidelse man Intet vilde
 madtage, og hvis at Munkene eriste en
 saadan Gjestfrihed, at man kan spise her
 som, overnatte her som i netto Gjestværelser,
 Alt inden Gjestgiverne. Vi lagde to Karlser
 i Blakken for de Fattige i Kirken, og skiltes
 fra vor smukke, aldrende, sagtmodige, lidt
 kledte, det Gamaldagsmunk, i det han gik
 to os plauder og inskeder: vi maatte seer i
 plimlen! et Puske, der vel var et Brind
 paa hans Ret troenhet, vi vare jo Gjæstere.
 — Neapel er smuk, mere end jeg havde
 ventet, men ellers utrykkelig, stienende, jeg
 iler med at see, hvad jeg vil, og saa komme
 til Florenz. Her faaer jeg neppe en eneste
 Tegning.